

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΤΑΧΥΣ ΣΦΟΔΡΑΕΥΣ ΑΡΙΘ. 5 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΡΙΤΗ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ 1911

ΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΗΡΙΩΔΟΥΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ

Η πρώτη θραυξία εις διεθνή διαγωνισμόν καλλονής εν Λονδίνω.

Εντιμότατον, ευφρόσυνον, τὸ ὅποιον εἶχε τὸ ἀτύχημα νὰ παρασυρῇ εἰς τὴν δόξιν τῆς ἀπολείας ὑπὸ τῆς κυρίας του... Δὲν εἶνε ὁ πρῶτος τὸν ὅποιον αἱ γυναῖκες κατέστρεψαν! Τὸ δυστυχισμένο αὐτὸ σκυλὶ ἐπεφορτίζετο, ὅταν ἡ κυρία του κατέκλεπτε τὰ καταστήματα νὰ τῆς σύρῃ τὰ κράσπεδον τοῦ φουστανιοῦ τῆς. "Ὅταν ἐβλεπεν ἀστυνομικόν... Ἄλλοι μόνον! Ὁ Φανὸρ ἠγνῶκε ὅτι μερικοὶ ἀστυνομικοὶ δὲν φέρουν στολήν... Ὀλιγώτερον ψυχολόγος παρὰ ὁ Ράφλ ἢ ὁ Ἀρσέν Λουπὲν συνελήφθη ὅφ' ἐνὸς ἀστυνομικοῦ, αὐτὸς καὶ ἡ κυρία του ἐπ' αὐτοφῶρ κλέπτοντες πρὸ ἐνὸς καταστήματος εἰς Τέρν. Ἡ κλέπτρια εὐρίσκειται εἰς τὰς φυλάκας ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν θὰ εἴνε ἐλευθέρη. Ὁ Φανὸρ εὐρίσκειται εἰς τὸ δεσμωτήριον, θὰ θανατωθῇ.

Εἶναι ἀράχαι δίκαιον;

Ἐγὼ θαυμάζω αὐτὸν τὸν Φανὸρ, θαυμάζω τὴν ευφρίαν του, τὴν ἰσχυράτην ἀντίληψίν του... Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐγένετο συνέννοχος κλοπῆς, ἀλλ' ἠμάρτησεν ἐξ ἀγνοίας καὶ ἐκ πίστεως. Τόσοι ἄλλοι—οἱ ὅποιοι ἔχουν αἰσθημα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ—ἐκέρυζαν πόλεμον κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν!... Καὶ τοῦλάχιστον αὐτοὺς ὁ Φανὸρ, οὐδέποτε τοὺς ἐδάγκασε.

Ζητῶ τὴν χάριν τοῦ Φανὸρ.

ΚΑΕΜΑΝ ΒΩΤΕΛ

ΑΠΟ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΝ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Ἐνθ' ἐγίνοντο χθὲς τὰ ἐγκαίνια ἐνὸς σπουδαιωτάτου ἰδρυμάτος, τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσεως, ἔβλεπα ὅτι οἱ τοῖχοι τῆς αἰθούσης ὅπου ἐξεφάνει τὸν ἐναρκτηρίον λόγον ὁ Διευθυντὴς ἦσαν κατὰ γυμνασίον, χωρὶς οὐτὴ μίαν εἰκόνα ἢ ἓνα γεωγραφικὸν χάρτην. Ἦσαν ἀπλῶς ἀσβεστομένοι καὶ ὡς μόνον διακόσμειν εἶχαν τῆς τρύπας τῶν καρφίων τὰ ὅποια οἱ πρῶν κατόικοι τοῦ σπιτιοῦ ἐχρησιμοποίησαν. Ἡ πενία εἶνε ἀρετὴ, μοιρολότι αἰσθητικῶς εἶνε πάντοτε κακία. Ἐξαιρετικῶς ὁμως διὰ τὰ κράτη ἡ πενία δὲν εἶνε ποτὲ ἀρετὴ. Ἐνα κράτος ἀπορροεῖται νὰ εἴνε πλούσιον (παρ' ὀλίγων νὰ φρονῶ τὸ ἴδιον καὶ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.) Τούλάχιστον τὰ ἰδρύματά του πρέπει νὰ εἴνε τότεν εὐπρόσωπα, ὥστε νὰ τὰ

σέβασαι. Τέσσερες κατὰ γυμνασίον τοῖχοι ἐκεῖ ὅπου ἐγκαινιάζεται ἓνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ἰδρύματα τῆς παιδείας εἶνε ἀνακολούθια. Ἐὰν ἤμην πλουσιώτερος ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος θὰ τοῦ ἐχάριζα ἔστω καὶ κοινὰ ἀντίγραφα ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς διὰ νὰ εὐφράνῃ με αὐτὰ τὴν ἀπαισίαν γύμνια τῶν δημοσίων κτιρίων, διότι εἶνε ἀληθινὴ καταδίκη νὰ βλέπῃ ὁ ὑπάλληλος, ὁ διδάσκαλος, ὁ μαθητὴς, ὁ δικαστής, ὁ πολίτης διαρκῶς ἀσβεστοὶ εἰς μίαν αἰθουσαν ὅπου ὑποχρεώνεται νὰ κλεισθῇ. Ἦνε τέτοια καταδίκη, τόση στέφρησις, ὥστε κανεὶς δὲν θὰ κατηγόρησεν διὰ σπατάλην τὰ μεγάλα κρᾶτη ἐπὶ ἐδοσαν ἑκατομμύρια εἰς τοὺς ζωγράφους τῶν διὰ νὰ στολίσουν τὰ Πανεπιστήμια τῶν καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἰδρύματα με ἔργα τέχνης, καὶ οὕτε θὰ κατηγόρηθον ποτὲ ἔστω καὶ ἂν ὤρθουν εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἀσωτεῖαν τοὺς μεγάλους ἀσώτους καὶ μεγάλους φιλοτέχνους παλαιούς βασιλεῖς.

Ἀπὸ τὴν Μαργιόριτσα ἐν ταῦτοις δὲν λείπει μόνον ὁ φρενιτζῆς, ὥστε εὐχάριστον εἶνε ὅτι ἐκάμε τούλάχιστον Διδασκαλεῖον τῆς Μέσης Ἐκπαίδευσεως καὶ ἂς τὸ ἔχῃ με γυμνασίον τοῖχους. Ὑπὸ τὰς ἄλλας ἐπιφύσεις τὸ ἰδρυμα αὐτὸ εἶνε ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα. Πρῶτην φοράν οἱ καθηγηταί, σχολάρχαι καὶ Ἑλληνοδιδάσκαλοι ἐν Ἑλλάδι θὰ μαθητεύσουν διὰ νὰ μάθουν τί πρέπει νὰ διδάξουν. Ἡ Ἑλλάς ἔως τώρα ἐφούρνιζε διδασκάλους τῆς μέσης ἐκπαίδευσεως, χωρὶς νὰ τοὺς δώσῃ καὶ τὸν τρόπον τῆς διδασκαλίας. Τὴν μέθοδον ἔπρεπε νὰ τὴν ἐφεύρουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, σπουδαστὴν τὸ κεφάλι, δηλαδὴ τοῦ μαθητοῦ. Ἐκνοεῖται ὅτι ἄλλος τὴν εὕρισκε στραβὴν καὶ ἄλλος δὲν τὴν εὕρισκε καθόλου, οὕτως ὥστε συνέβαινε μετὰ τὴν μέσῃ ἐκπαίδευσιν ὅτι θὰ συνέβαινε καὶ

ἂν ἐφονίζαμε τὰ κεφάλια τοῦ
ρὶς νὰ διδαχθῶμεν πῶς τὰ χειρίζοντο
ἐλλειψὶς φροντιστηρίων διήρκεσεν ὅσον
δυνατὸν περισσότερον, ὅπως συμβαίνει
λαδὶ, ἔως ὅτου μετὰ τὴν ἐπανάστασιν
στήθη Διδασκαλεῖον τῆς Μέσης,
δὲ νὰ τὸ διευθύνῃ ἓνας ἱκανώτατος
ἐπιστήμων ἐγκύβας ἔξω εἰς τὴν Παιδείαν,
ὁ κ. Ἐξαρχόπουλος, ὁ ὁποῖος
διδάσκει εἰς τοὺς ἡδὴ καθηγητάς καὶ
μέλλοντας διδασκτορας τῆς Φιλολογικῆς
παιδαγωγικὰ μαθήματα. Τὸ διδασκαλεῖον
περιέχει διὰ τὴν ἐφαρμογὴν πρότυπον
Προσόντων καὶ πρότυπον Ἑλληνικὸν σχολικόν
διδασκτικὸν προσωπικὸν δεκαπέντε καὶ
τῶν ἀπὸ τοὺς ἱκανωτέρους τοῦ κράτους.

Ἦνε ἐκτὸς ἀμφισβήτησεως ὅτι σχολεῖον
ποῦ δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τῆς ὑγιεινῆς
πρέπει νὰ κλεισθῇ, διότι τὸ καλὸν ποῦ κἀ
μνε εἶνε ἀστέιον ἀπέναντι τῆς κακαστροφῆς
ποῦ προξενεῖ. Εἰς τὸ διδασκαλεῖον τῆς Μέσης
ἐν ταῦτοις βλέπει κανεὶς τάξεις με νέαν
ὀρασίαν, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐπιτρέπεται νὰ
ὑπάρχουν πλέον τῶν 25 μαθητῶν, κήπον,
σκαπευτήριον, πρόγραμμα ἐκδρομῶν καὶ ἐν
γένει τεθαστοῦ πρὸς τὴν ἀθάνατον φύσιν, τὸν
μπαμποῦλα τοῦτον τῆς Ἑλληνικῆς ἐκπαίδευσεως.
Τρία ἀπογεύματα τὴν ἑβδομάδα
θὰ διδάσκει ἐκεῖ τὸ σπουδαιότερον ὅλων
τῶν μαθημάτων. Δηλαδὴ τίποτε. Οἱ μαθηταὶ
κατὰ τὰ τρία ἐκείνα ἀπογεύματα θ' ἀναπαύονται.
Μόνον σκόληξ τῶν βιβλίων ἡμπορεῖ ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν χρησιμότητα
τῆς ἀναπαύσεως. Ἡ ἀνάπαυσις δὲν εἶνε μόνον
ὕγιεινή. Εἶνε τὸ παράθυρον ποῦ ἀνοίγει
τὸ σχολεῖον πρὸς τὴν ζωὴν. Ἐγὼ τόσον
ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ ἔργα τῆς διανοίας, τῆς
ὥραν ποῦ δὲν κάμνει κανεὶς τίποτε, ὥστε
εἶνε περιττὸν νὰ ἐξυμνήσω ἐδῶ τὴν θείαν
ἀνάπαυσιν. Λυποῦμαι μόνον ὅτι ἐμαὶ ἕνας
ἐξ ἐκείνων ποῦ ἐπρόβλεπε νὰ καταστρέψῃ ἡ
μέσῃ ἐκπαίδευσις καὶ δὲν τὴν ἀπῆλυσεν,
χρησιμοποίησας τόσα ἀλησιμύνητα καὶ ἔσας
πεπετυγμένους ἀπογεύματα διὰ νὰ γίνω χειρότερος.

Τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Μέσης εἶχε καὶ
τὴν τύχην νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ σπίτι
ἐκείνου τῆς δόου Πατηνῶν τὸ ὅποιον κατώκησαν
πρέσβεις καὶ λωποδύται. Εἶνε ἡ πρῶτη
διευθύνσις τῆς ἀστυνομίας καὶ ἡ ἄλλοτε
Ἀυστριακὴ πρέσβεια.

Θὰ ἐχέτε παρατηρήσει ὅτι τὸ ἱστορικὸν
αὐτὸ κτίριον εἶνε σχετικῶς καλλιτέχνημα
διὰ τὴν Ἀθηναϊκὴν ἀρχιτεκτονικὴν. Εἶχε
δίκαιον ὁ Ἀυστριακὸς πρέσβης νὰ τὸ κατοικήσῃ.
Ὅταν ἐγενεῖν ἀστυνομία ὁ κ. Στ. Πενόπουλος
εἶχε δημοσιεύσει γελοιογραφίαν λωποδύτου
παρακαλοῦντος τὸν ἀστυφύλακα νὰ τὸν πάρῃ μέσα γιὰ νὰ καθήσῃ καὶ αὐτὸς,
χάρην περιεργείας, εἰς ἓνα μέγαρον. Ἀλλὰ
ὑπάρχει καὶ κατὰ ἄλλο παρὰ τὰ χαριτωμένα
ἰωνικὰ καὶ κορινθιακὰ δίστηλα τοῦ ὠραίου
αὐτοῦ κτιρίου. Εἶνε ὁ μεγαλειότερος εὐκαλύπτος
τῶν Ἀθηνῶν, ἓνα πελώριον καὶ βελούδινον
δένδρον, τὸ ὅποιον θὰ ἐπρέλλαινε τὸν Μιλλέ.

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Η ΚΑΤΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΥ ΕΙΝΕ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΘΟΣΙΩΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

(ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ Κ. ΑΘΑΝ. ΕΥΤΑΞΙΟΥ)

Τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲν στηρίζεται, ὡς ἐνόμισαν τινες, μόνον εἰς τὸν Συνοδικὸν Τόμον τῆς ἐν Ἱκωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τοῦ ἔτους 1850 καὶ εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ ἐν ἐσχάτῳ Συντάγματι ἡμῶν. Ἐὰν ἦτο τοῦτο ἀληθὲς, τότε δὲν θ' ἀπέβαινε δύσκολος ἡ κατάλυσις αὐτοῦ, ὡς φαίνονται ἄλλοι τινες ἐπιθεωροῦντες νῦν, διότι ἐν ἀνάγκῃ ἡ δύναμις κάλλιστα καὶ ὁ Συνοδικὸς Τόμος ν' ἀνακληθῇ καὶ τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος νὰ μεταρρυθμισθῇ.

Ἀλλὰ δὲν πρόκειται περὶ θεσμοῦ προσηκούρου ἢ τοπικοῦ, ὡς τοιοῦτον μεταβλητὸν κατὰ τὰς ἐκστάσεις καὶ ἐκασταχῶς κρατούσας γνώμας καὶ βλέψεις. Τὸ αὐτοκέφαλον εἶνε θεσμὸς αἰωνόβιος τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, εἶνε ὁ ἀκρογωνιαίος λίθος τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς οργανισμοῦ, ὃν καθιέρωσαν ἐπανειλημμέναι Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, ἔμεινε δ' ἕκτοτε αὐτὸς ἀπαράσφακτος καὶ θὰ παραμείνῃ εἰς αἰῶνα τὸν ἄπαντα.

Ἦδη ἐν τῇ πράξει τῆς Ἐκκλησίας, εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς συστάσεώς της, ἐκράτησεν ἡ ἀρχὴ, καθ' ἣν εἰς τὴν πο-

λιτικὴν παρηκολούθει καὶ ἐκκλησιαστικῇ διοικήσει. Ἐπὶ βάσει αὐτῆς τῆς πράξεως ψῆφισις ἢ ἀπλὴ ἐπισκοπὴ τοῦ ξαντίου εἰς ἀρχιεπισκοπὴν ὑπερῶν εἰς Οἰκουμενικὸν τριαρχεῖον, ἀφ' ὅτου μετὰ εἰς αὐτὸ ἡ ἔδρα τοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους. Τὸ γεγονός δὲ τὸ ἐκύρωσεν ἡ Β' Οἰκουμ. Σύνοδος ἐν κανόνι γ' αὐτῆς «Τὸν μὲν τοι Ἱκωνσταντινουπόλεως ἔχειν τὰ πρεσβεῖα τῆς μέσης μετὰ τὸν τῆς Ρώμης σκοποῦν, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν τὴν αὐτὴν (πρὸς καὶ καν. μὲς τῆς Α' Οἰκουμ. Συνόδου.)

Τὴν τοιαύτην πράξιν τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας διετύπωσαν εἰς κανὸνα ἡ Α' Οἰκουμ. Σύνοδος (καν. εἰς') καὶ ἡ Γ' (καν. λη') καθιερώσαντες τὴν ἀρχὴν, καθ' ἣν «οἱ τοῖς πολιτικοῖς καὶ δημοσίοις τύποις καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἢ τάξεις ἀκολουθεῖται». Ἡ ἀρχὴ δὲ αὕτη εἶνε ἡ βάσις καὶ γρηπὶς τοῦ ἐτι καὶ νῦν κρατοῦντος διοικητικοῦ ὁργανισμοῦ τῆς ὅλης Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Κατ' αὐτὴν δὲ πάσα χώρα Ὀρθοδόξων, ἅμα τυχοῦσα πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας, καθίσταται καὶ ἐκκλησιαστικῶς ἀνεξαρτητος. Ὁ Συνοδικὸς Τόμος, δι-

οὺς ὀπλιωμένους μετὰ ῥάβδους καὶ λόγχας.

